

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้สถานการณ์จำลอง และเพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (1551606) สถาบันราชภัฏลำปาง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามวัดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองก่อนเรียน แล้วจึงดำเนินการสอนโดยใช้แผนการสอนที่ใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งประกอบด้วยแผนการสอนจำนวน 8 แผนการสอนใช้เวลาเรียน 24 คาบ แล้วจึงทำการประเมินความสามารถทางการพูดและประเมินความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองหลังการเรียนโดยใช้แบบวัดชุดเดียวกับก่อนเรียน การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาลงจากใช้สถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดี
2. ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองของนักศึกษาลงจากใช้สถานการณ์จำลองสูงขึ้น

The purposes of this research were to study the English speaking ability of undergraduate students through simulations as well as to compare self-efficacy of the students before and after being taught through simulations. The target group was the third year English students of the Faculty of Humanities and Social Sciences who took Business English 2 (1551606) in the first semester of the academic year 2002 at Rajabhat Institute Lampang, Muang District, Lampang. The self-efficacy questionnaire was administered before the studying. Then the target group was taught through simulations lessons for 24 periods. The English speaking ability and the self-efficacy were assessed after the completion of all the lessons. The data were analyzed by using mean, percentage, and standard deviation.

The findings of this study were as follows:

1. The students' English speaking ability after using simulations was at good level.
2. The students' self-efficacy after using simulations was higher.